

РЕШЕНИЕ

№ 6298

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1150** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на „Геотрейдинг“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село, [улица] срещу Ревизионен акт №СФД21-РД77-109/19.10.2021 г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“ – СО- ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден, с който на дружеството са начислени задължения за ДНИ и ТБО по ЗМДТ за ревизираните периоди 2019 г. и 2020 г. общо в размер на 571 441,93 лв., от които данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ за 2019 г. в размер на 49 209,59 лв. и лихва 10 400,64 лв., за 2020 г. в размер на 61 247,14 и лихви 6 780,30 лв. и такса за битови отпадъци /ТБО/ за 2019 г. в размер на 165 291,29 лв. и лихви върху ТБО – 34 910,24 лв., за 2020 г. в размер на 219 278,21 лв. и лихви в размер на 24 324,52 лв.

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон и на процесуалните правила. Счита, че начислените ДНИ и ТБО за 2019 г. и 2020 г. са незаконосъобразни, тъй като разпоредбата на § 28 от ЗМДТ /ДВ., бр. 96 от 06.12.2019 г., в сила от 01.01.2020 г./, регламентираща задължение на възложителите да декларират сградите, завършени на „груб строеж“ към 31.12.2019 г., в сила от 01.01.2020 г. Посочва, че начисляването на ДНИ и ТБО за периода от 01.01 до 31.12.2019 г. за сгради „груб строеж“, който е завършен преди влизане в сила на § 28 от ЗМДТ, означава придаване на обратно действие на закона. Искането до съда е за

отмяна на оспорения ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. П., поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – кмет на Столична община чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, като прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № СФД21-РД01-74/11.06.2021 г., издадена от Е. К., началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, с която е възложено извършването на ревизия на „Геотрейдинг“ АД за установяване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл. 113, ал. 1 ДОПК са определени данните на ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал. 2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия на 16.06.2021 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад № СФД21-РД01-74/11.06.2021 г., връчен на упълномощено лице на 31.08.2021 г. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. Жалбоподателят е подал възражение с рег. № СФДТ21 – ТД26 – 1591/13.10.2021 г. срещу констатациите в Ревизионния доклад, което е прието за неоснователно от ревизиращия орган.

Ревизията приключва с РА № СФД21 – РД77 – 109/19.10.2021 г. г. издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, определен за орган по приходите със Заповед на кмета на Столична община и Д. В. ръководител ревизията, на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ - Столична община.

С РА са установени задължения за внасяне в размер общо на 571 441,93 лв., от които данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ за 2019 г. в размер на 49 209,59 лв. и лихва 10 400,64 лв., за 2020 г. в размер на 61 247,14 и лихви 6 780,30 лв. и такса за битови отпадъци /ТБО/ за 2019 г. в размер на 165 291,29 лв. и лихви върху ТБО – 34 910,24 лв., за 2020 г. в размер на 219 278,21 лв. и лихви в размер на 24 324,52 лв.

РА е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя на 20.10.2021 г. и е обжалван по административен ред с жалба вх. № СФД21-ТД26-1720/02.11.2021 г. по описа на СО. С Решение № СОА21 – РД28-43/26.11.2021 г. искането за спиране на РА е уважено от Кмета на СО, но в законоустановения срок не е постановено решение за отмяна на РА, поради което същият се счита за мълчаливо потвърден съгласно чл. 156, ал. 4 от ДОПК.

По делото са приети писмените доказателства представени с административната преписка, съставляващи 4 бр. класьор с документи под опис, както и допълнително представени доказателства от ответника.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени редица процесуални действия, подробно описани на стр. 2 от РД, който по

силата на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА.

Не е спорно обстоятелството, че дружеството е собственик на поземлен имот, с идентификатор 39791.1437.133, находящ се в [населено място], [населено място], район Искър, [улица], с обща площ 24 202 кв. м. ведно със сграда: Обслужваща сграда-автосервиз, администрация, общежитие, хотел, ресторант, бюфет, складове и паркинг /груб строеж/ с разгъната застроена площ 28 740,62 кв.м. и трафопост с разгъната застроена площ 7,56 кв.м. Същият е придобит съгласно нотариален акт за продажба на недвижим имот № 191, том V, рег.№ 6683, дело № 955 от 16.09.2008 г. Констативен протокол по чл.181, ал.2 от ЗУТ за установяване на етап „Груб строеж“ от 17.03.2016 г., Разрешение за ползване № ДК-07-С- 34/22.02.2017 г.

Имотът е частна собственост на „ГЕОТРЕЙДИНГ“ АД с ЕИК[ЕИК] и върху него няма учредено вещно право на ползване.

От страна на дружеството е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] / 30.03.2016 г., в която е декларирана земя с обща площ 24 202 кв. м., с отчетна стойност 8 287 070,00 лв.

Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] / 11.04.2017 г., в която са декларирани, земя с обща площ 24 202 кв. м., с отчетна стойност 8 287 070,00 лв. и трафопост със застроена площ 7,56 кв.м. и отчетна стойност 79 910,94 лв. Общата отчетна стойност на имота е 8 366 980,94 лв. Имотът се облага по ЗМДТ, считано от 01.01.2016 г. За имота е открита партида № 7206F79608

В ревизионното производство е установено следното:

След анализ на предоставените от „ГЕОТРЕИДИНГ“ АД документи за собственост, Акт за приемане на конструкцията - Обслужваща сграда-автосервиз, администрация, общежитие, хотел, ресторант, бюфет, складове и паркинг от дата 07.12.2015 г., Констативен протокол по чл.181, ал. 2 от ЗУТ за установяване на етап „Груб строеж“ от 17.03.2016 г. и посещение на адреса на поземления имот, с идентификатор 39791.1437.133, в [населено място], [населено място], район Искър, [улица], ревизиращите са установили различия между декларираните и установените обекти за облагане. Дружеството е декларирало земя с обща площ 24 202 кв. м., трафопост със застроена площ 7,56 кв.м. и е подало декларация по чл.14, ал.2 от ЗМДТ за необходимите данни за определяне на ДНИ на новопостроена сграда завършена в груб строеж и на самостоятелните обекти в нея с вх.№ [ЕГН]/21.02.2020 г., която не е процедурала в отдел „Общински приходи Искър“. На основание чл. 15, ал.1 и ал. 5 от ЗМДТ, Дружеството дължи данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. за Обслужваща сграда- автосервиз, администрация, общежитие, хотел, ресторант, бюфет, складове и паркинг завършена в груб строеж. В предоставените счетоводни документи земята се отчита в сметка 201 „Земи“, а в предоставените извлечения от сметка 207 „Разходи за изграждане и придобиване на ДМА“, Дружеството декларира по години за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. набраните разходи за изграждане на Обслужваща сграда обект Кривина, в съответствие с оповестената информация в Приложение 12 и Приложение 13 на ГФО.

За ревизирания период и на база предоставената информация по счетоводни сметки, отчетните стойности на земята и Обслужващата сграда са описани подробно за ревизираните периоди като за 2019 г. отчетната стойност на земята е 8 287 070,00 лв., отчетната стойност на сградата е 25 906 676,07 лв., а отчетната стойност на имота е 34 193 746,07 лв. За 2020 г. отчетната стойност на земята е 8 287 070,00 лв., отчетната

стойност на сградата е 32 326 706,51 лв., а отчетната стойност на имота е 40 613 776,51 лв.

По отношение на определянето на задължението за ДНИ:

Съгласно чл. 19 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти. Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. на основание чл. 21, ал.1 от ЗМДТ.

Въз основа на гореизложеното задължението за ДНИ за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2020 г. се определя, както следва:

За земя

Нормата за определяне на данъчната оценка на земите в строителни граници, застроените дворове и на земите извън строителни граници (без земеделските земи) е посочена в раздел IV на Приложение № 2 „Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти” от ЗМДТ.

Съгласно чл. 13 от Приложение № 2 данъчната оценка на земите в строителни граници се определя по формулата:

$ДО = БС \times Км \times Ки \times Ку \times Кз \times ПЗ + ДП$, където ДО е данъчната оценка в левове;

БС е базисната данъчна стойност на 1 кв.м. в левове;

Км е коефициент за местоположение съгласно Таблица №3;

Ки е коефициент за инфраструктура;

Ку е коефициент за устройствена зона;

Кз е коефициент за застроеност;

ПЗ е площта на земята, включително застроената площ в кв.м.;

ДП- данъчна стойност на подобренията.

БС (базисната данъчна стойност за 1 кв. м. в левове) - чл. 14 ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ БС= 0,80 лв. Данъчната базисна стойност за 1 кв.м незастроени места в строителните граници на населените места, определени с подробен градоустройствен план, е 125 на сто от базисната данъчна стойност по ал. 1.

БС =1,00 лв., за периода 2016 г./ 2017 г.;

БС =0,80 лв.:

Км (коефициент за местоположение) - чл. 6 ал. 1 и Таблица № 3 от Приложение № 2 от ЗМДТ и Решение № 2, по Протокол № 44 от заседание на СОС на 08.06.1998 г.

Км = 25.70:

Ки (коефициент за инфраструктура) - чл. 15 и Таблица 10 от Приложение № 2 от ЗМДТ (елементите в Таблица 10 се декларират от данъчнозадълженото лице в Декларация по чл. 14 ал. 1 от ЗМДТ).

Основата за облагане с ДНИ за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2020 г. за земя е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка.

Определяне на задълженията за ДНИ за земя за следните периоди:

01.01.2019 г.-31.12.2019 г.

8 287 070,00 лв. x 1,87596 = 15 538,26 лв.;

01.01.2020 г.-31.12.2020 г.

8 287 070,00 лв. x 1,87596 = 15 538,26 лв.;

За сгради

Нормата за определяне на данъчната оценка на сградите е посочена в раздел II на Приложение № 2 „Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти” от ЗМДТ.

Данъчната оценка на сградите се определя въз основа на базисната данъчна оценка за

Един квадратен метър, по следната формула:

$ДО = БС \times КМ \times КИ \times КХ \times КВ \times КО \times ПЛ$, където:

БС - базисна стойност на 1 кв. м в левове;

КМ - коефициент за местоположение;

КИ - коефициент за инфраструктура;

КХ - коефициент за индивидуални характеристики;

КВ - коефициент за височина;

КО - коефициент за овехтяване;

ПЛ - площта на сградата или частта от нея в кв.м.;

Съгласно чл.5 от Приложение №2 от ЗМДТ базисната данъчна стойност (БС) се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта.

В декларацията по чл.14 от ЗМДТ дружеството е посочило конструкцията за сградата - МЗ;

В Таблица №2 от Приложение №2 от ЗМДТ в зависимост от конструкцията, за нежилищни сгради е определена базисна данъчна стойност на 1 кв.м. за сгради е конструкцията МЗ, както следва:

БС за МЗ = 18,70 лева:

За гаражи и складове базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на нежилищните сгради - 80 на сто;

Км (коефициент за местоположение) - чл. 6 ал. 1 и Таблица № 4 от Приложение № 2 от ЗМДТ и Решение № 2, по Протокол № 44 от заседание на СОС на 08.06.1998 г.

$Км = 25.70$:

За търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Под търговски обект се разбира - магазини, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закувални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения;

На основание чл. 7 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициентът за инфраструктура Ки се определя, като към Единица се прибави значението на елементите по Таблица № 5 от Приложение № 2 от ЗМДТ:

В ревизирания имот съгласно Декларация по чл.14 от ЗМДТ, Ки е посочен, както следва:

$Ки = 1 + А + В + Г + Д + Е = 1 + 0,00 + 0,00 + 0,00 + 0,02 + 0,00 + 0,00 = 0.98$;

На основание чл. 8 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики Кх се определя, като към Единица се прибавят следните корекции по Таблица 6, Таблица 7 и Таблица 8 по формулата:

$Кх = 1 + кк1 + кк2 + кк3$, където:

кк1 е корекция за разположение във височината на обекти, в жилищни и предимно жилищни сгради (Таблица 6)

По декларираните данни съгласно Декларация по чл.14 от ЗМДТ за ревизираните обекти има извършвани подобрения;

$кк3 = А + В + Г + Д + Е = 0,00 + 0,00 + 0,00 + 0,00 + 0,00 + 0,00 = 0,00$;

$Кх = 1 + кк1 + кк2 + кк3 = 1,00$;

Кв (коефициент за височина) - чл. 9 от Приложение № 2 от ЗМДТ - определя се за търговски, производствени и селскостопански обекти, когато височината на етаж е по-голяма от четири метра, по следната формула: $Кв = (В - 3)^{0.5}$

За сградите, обект на разглеждане в настоящата данъчна партида на основание чл.9,

ал. 3 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициентът за височина $K_v = 1,00$;
К_о (Коефициентът за овехтяване) - чл. 10 от Приложение № 2 от ЗМДТ
На основание чл. 10 ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициентът за овехтяване
К_о се

определя по следната формула:

$K_o = [100 - (БГ - 5) \times ПР] / 100$, където:

БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число);

ПР - годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в процент.

До петата година от завършване на сградата коефициентът има значение на Единица.
Коефициентът за овехтяване не може да бъде по-малък от 0,65 за сгради или части от тях с паянтови или полумасивни конструкции, по-малък от 0,75 за М1 и М2 и по-малък от 0,85 за М3.

ПЛ - чл. 11, ал. 1 от приложение № 2 от ЗМДТ. (бруто площ, разгънатата застроена площ) ПЛ = 28 748,18 кв.м.;

Отчетната стойност, съгл. §1, т. 17 от ДР на ЗМДТ, е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

за периода от 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. основата за облагане с ДНИ е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка.

Определяне на задълженията за ДНИ за сгради за периода от 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г.

$25\,906\,676,07 \text{ лв.} \times 1,87596\% = 48\,575,02 \text{ лв.};$

Видно от РА за периода от 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. основата за облагане с ДНИ е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка.

Определяне на задълженията за ДНИ за сгради за периода от 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г.

$32\,326\,706,51 \text{ лв.} \times 1,875\% = 60\,612,57 \text{ лв.};$

С РА са установени задължения за внасяне за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ за 2019 г. в размер на 49 209,59 лв. и лихва 10 400,64 лв., за 2020 г. в размер на 61 247,14 и лихви 6 780,30 лв.

По отношение на определяне на ТБО за процесните периоди ревизиращите са приели следното:

На основание чл. 64 от ЗМДТ във връзка с чл. 11 от ЗМДТ, ревизираното лице се явява задължено лице за имота по настоящата партида, което дължи такса битови отпадъци и лихви за просрочие върху нея.

Настоящият акт е съставен с оглед установяване на вземане за такса битови отпадъци (по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК) - публично общинско вземане.

На основание чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота.

Във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци е извършена насрещна проверка от Столичен Инспекторат е искане е изх. № СФД21-ВК08-549/14.06.2021 г. Получен е отговор е вх. № СФД21-ВК08-549/1/09.07.2021 г. е приложено към него становище на началника на Районен инспекторат район „Искър“, в който е посочено, че за периода 01.01.2019 г. -

31.12.2020 г. имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „Искър“.

За 2019 г.

Отчетната стойност на имота по настоящата партида е в размер на: 34 193 746,07 лв. Съгласно Заповед № СОА18-РД-09-1210/30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за Район „Искър“, имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За горепосочения недвижим имот, размерът на такса битови отпадъци, съгласно Решение № 857 от 20.12.2018 г. на Столичен общински съвет за 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 19, ал. 4, във връзка с чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ:

- 2,40 ‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;

- 4,00 ‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване

Определяне на задълженията за ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г.

34 193 746,07 лв. X 6,40 ‰ = **218 839,97 лв.;**

- 2,40‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 82 064,99 лв;

- 4,00 ‰ - за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 136 774,98 лв.;

За 2020 г.

Отчетната стойност на имота по настоящата партида е в размер на: **40 613 776,51 лв.** Съгласно Заповед № СОА19-РД-09-1478/31.10.2019 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. за Район „Искър“, имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. Съгласно Решение № 52/30.12.2019 г. на Столичен общински съвет за 2020 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 19, ал. 4, във връзка с чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ:

- **2,80 ‰** за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;

- **4,00 ‰** за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Определяне на задълженията за ТБО за периода от 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г.

40 613 776,51 лв. X 6,80 ‰ = **276 173,68 лв.;**

- 2,80 ‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения - 113 718,57 лв.;

- 4,00 ‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 162 455,11 лв.;

На база описаните по-горе данни и справките от ПП „М.“ за дължими и внесени суми за такса битови отпадъци за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., са установени задължения за 2019 г. в размер на 165 291,29 лв. и лихви върху ТБО

– 34 910,24 лв., за 2020 г. в размер на 219 278,21 лв. и лихви в размер на 24 324,52 лв.

От правна страна:

Жалбата пред съда е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване акт и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като извършва проверка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ - служители на общинската администрация, заемащи изброените длъжности в издадената от кмета на Столична [община] на основание чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), натоварени с властнически правомощия по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията за местни данъци, местна такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, в рамките на техните законови правомощия, т.е. при наличие на материална компетентност. При издаването на РА е спазена предписаната от закона форма и съдържание.

В хода на ревизията са предприети действия за установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията за ДНИ и ТБО на процесния недвижим имот - обект на ревизията. Доказателствата са събрани по предвидените в ДОПК способи. Изпратено е искане на основание чл. 45 от ДОПК за извършване на насрещна проверка, както и е връчено искане на основание чл. 56 от ДОПК за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (накратко ИПДПОЗЛ) по реда на чл. 37 ДОПК. Участието на жалбоподателя в ревизионното производство е осигурено, като на същия са надлежно връчени ИПДПОЗЛ, по които е представил писмени доказателства. С оглед на гореизложеното в процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Както вече се посочи предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт №СФД21-РД77-109/19.10.2021 г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“ – СО- ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден, с който на дружеството са начислени задължения за ДНИ и ТБО по ЗМДТ за ревизираните периоди 2019 г. и 2020 г. общо в размер на 571 441,93 лв.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени с РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци.

За да прецени дали са правилно определени задълженията за ДНИ за 2019 г. и

2020 г., съдът счита, че следва да се съобрази с изменението на чл. 15 от ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), с който е приета нова ал. 5, според която данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване. С това изменение, законодателят е въвел задължение за заплащането на ДНИ от собственика на сградата, построена в груб строеж, респективно на самостоятелни обекти в нея, в случай, че тя не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване, в посочения в закона срок.

В разглеждания казус е безспорно, че сградата е била построена на етап груб строеж още на 17.03 2016 г. и за това е съставен съответния констативен протокол по чл. 181 от ЗУТ. По тази причина и във връзка въведеното задължение по чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, „Геотрейдинг“ ЕООД се явява задължено лице за заплащане на ДНИ, считано от 01.01.2019 г. Следва да се отбележи, че в закона не е предвидено, че нормата ще действа само за новопостроените сгради, поради което е необходимо да се приеме, че тя е приложима и за сградите, които към 01.01.2019 г. са били построени на етап груб строеж, но не са били въведени в експлоатация или за тях не е издадено разрешение за ползване. Според настоящия съдебен състав чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ няма обратна сила (съгласно чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове), защото регулира за в бъдеще обществени отношения, свързани с въвеждането в експлоатация на новопостроени сгради. За собствениците на такива новопостроени сгради няма да възникнат публични задължения за заплащане на ДНИ за минал период, т.е. две години след построяването им на етап груб строеж, а от момента на влизането на закона в сила, т.е. от 01.01.2019 г. и то само ако са минали две години от завършването им на етап груб строеж. В случая процесната сграда е била завършена на такъв етап през 2016 г., поради което ДНИ, е дължим от 01.01.2019 г.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл.71. Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

За пълнота следва да се посочи, че съгласно чл. 14, ал. 2 и 3 от ЗМДТ, когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е

предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1, аналогично на правилото на чл. 17 от ЗМДТ/отм./ Съгласно §1, т. 17 от ДР на ЗМДТ „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Съгласно отменената понастоящем разпоредба на чл. 17 от ЗМДТ предприятията подават в 2-месечен срок от придобиването на нежилищен имот, съответно от учредяването на право на ползване декларация пред данъчната администрация по местонахождението му, в която посочват вида на имота, точното му местонахождение, отчетната стойност и другите обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, както и размера на дължимия данък. При промяна на декларираните данни, декларацията се подава в 2-месечен срок, считано от датата на промяната. Законът за местните данъци и такси съдържа задължение за подаване на данъчна декларация за задължените лица, като целта на това задължение е да бъдат декларирани сведения и факти от задълженото лице, въз основа на които следва да се извърши данъчното облагане, а с оглед на чл. 64, ал. 1 и чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ да се определи и задължението за ТБО. Неизпълнението на това задължение в срок или невярното посочване на данни или обстоятелства, които са релевантни за данъчното облагане и които водят до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от него, са скрепени с държавна санкция. В трайната съдебна практика е прието разбирането, че данъчната декларация по ЗМДТ е правопораждащ факт, който не може да бъде игнориран от органите по приходите. Вярната, точната, пълната и своевременно подадена данъчна декларация е най-силното доказателство за лоялността на данъчно задълженото лице и е правният инструмент, който прехвърля тежестта на доказване на противното на декларираното в нея на органа по приходите. С оглед на този характер на данъчната декларация и на правните последици от нея, законодателят изрично е предвидил задължение за уведомяване на общината при промяна на всяко обстоятелство от значение за определяне на данъка. Това изискване е относимо и при установено от задълженото лице неправилно деклариране на релевантни за облагането факти и обстоятелства. С оглед изложеното следва извод, че данъчната декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ има обвързващо задълженото лице действие. Тя е частен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва, както поради наказателната (респ. административнонаказателната) отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение.

Според чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според

чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Член 21, ал. 1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Както вече се посочи съгласно § 1., т. 17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

В случая от представените доказателства се установява, че жалбоподателят се явява задължено лице за местния данък върху процесния недвижим имот, както и че същия е нежилищен имот, т.е. данъкът следва да се определи по правилото на чл. 21, ал. 1 предл. първо ЗМДТ. За да извършат съпоставка между двете стойности – отчетната стойност и данъчната оценка, изчислена по Приложение № 2 ЗМДТ, ревизиращите органи правилно са се позовали на представените от жалбоподателя счетоводни регистри и по-конкретно сметка 201 „Земи, инв. с отчетна стойност за 2019 г. в размер на 34 193 746,07 лв. и отчетна стойност за 2020 г. в размер на 40 613 776,51 лв. Именно поради това следва да се приеме, че използваната от ревизиращите органи за целите на сравнението по чл. 21, ал. 1 ЗМДТ отчетна стойност е правилно установена съобразно легалната дефиниция по §1., т. 17 от ДР на ЗМДТ, а така определените задължения за ДНИ за 2019 г. в размер на 49 209,59 лв. и лихва 10 400,64 лв., за 2020 г. в размер на 61 247,14 и лихви 6 780,30 лв. са правилно определени.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата в тази ѝ част, следва да бъде отхвърлена

По отношението на установените задължения за ТБО за 2019 г. и 2020 г., съдът счита жалбата за основателна в тази ѝ част.

С изменението на ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), когато е приета разпоредбата на чл. 15, ал. 5, е предвидено, че ДНИ се дължи, за сгради, построени в груб строеж, но не въведени в експлоатация или без издадено разрешение за ползване. Подобно задължение за заплащане на ТБО не се открива в глава Трета, раздел I от ЗМДТ. В оспорения акт не е цитирано никакво правно основание за заплащане на ТБО, за сграда, построена на етап груб строеж, която в определен срок не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване. Строежът е въведен в експлоатация с разрешение за ползване № СТ – 05 – 203/11.03.2021 г.

По силата на чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Република България, гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество. При положение, че с изменението на ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), законодателят не е предвидил изрично, че ТБО се дължи и за сгради, построени в груб строеж, но не въведени в експлоатация или без издадено разрешение за ползване в определен срок, няма как да се приеме, че такива задължения могат да съществуват. Такова законодателно

решение е напълно логично, защото сградите, които не са въведени в експлоатация не могат да се обитават, респективно да генерират, каквито и да е битови отпадъци. Още повече, че сградите на етап „груб строеж“ имат специфично предназначение на хотел, административна сграда, ресторант, бюфет и др. е обективно невъзможно използването им без да е приключило строителството им както и издаването на съответните разрешения по реда на ЗУТ. В конкретния случай отпадъците във връзка със строежа са събрани и извозени за сметка на „Геотрейдинг“ АД, видно от приложените по делото договори за строителство от 13.11.2013 г. сключен между „Геотрейдинг“ АД (възложител) и „Геострой“ АД, в качеството му на изпълнител по договора, както и допълнителни споразумения към последния, в едно с количествено – стойностна сметка към тях като видно е, че извозването на строителните отпадъци се извършва от изпълнителя по договора. Представен е и договор от 03.02.2020 г. между „Геотрейдинг“ АД (възложител) и „Аксандър Груп 2010“ ЕООД за изпълнение на строително – монтажни дейности, в едно с допълнително споразумение № 2, както и количествено- стойностна сметка към него, от която се установява, че извозването на строителните отпадъци се извършва от изпълнителя по договора. В допълнение съдът следва да посочи, че видно от получен отговор вх. № СФД21-ВК08-549/1/09.07.2021 г. и приложено към него становище на началника на Районен инспекторат район „Искър“, че за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2020 г. имотът попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „Искър“.

Предвид горното и както е прието в константната съдебна практика, в тежест на ответника, като издател на акта и изпълнител на въпросните услуги, е да установи обстоятелствата, на които основава плащането на дължимата такса за битови отпадъци от страна на жалбоподателя. Затова и негово е задължението да установи, че имотите на задълженото лице се намират на негова територия и че той реално е предоставил определените видове услуги.

Във връзка с изложеното може да се направи заключение за законосъобразност на РА за установените задължения за 2019 г. и 2020 г. на ДНИ в общ размер на 127 637,70 лв. в едно с лихвите. В останалата част по отношение на установените с РА задължения за ТБО за 2019 г. и 2020 г. в общ размер на 443 804,26 лв. в едно с лихвите следва да бъде отменен РА.

С оглед изхода на спора на страните се дължат разноски. Такива се претендират и от двете страни, поради което съдът дължи произнасяне по присъждането им съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. По силата на чл. 80 от ГПК, приложим във връзка вр. с § 2 ДР на ДОПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Предвид заявеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение, на жалбоподателя следва да се присъди такова съобразно уважената част в размер на б 968,05, изчислен

съобразно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и 50 лв. за държавна такса или общо в размер на 7018,05 лв. На ответникът се дължат разноски изчислени съобразно отхвърлената част от жалбата определен по реда на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба 1 от 09.07.2004г. на администрацията се дължи юрисконсултско възнаграждение по съразмерност в размер на 3 806,37 лв. Изчислено по компенсация дължимите разноски за жалбоподателя „Геотрейдинг“ АД възлизат на 3 211,68 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен съд София-град, 7 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Геотрейдинг“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село, [улица] срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-109/19.10.2021 г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“ – СО- ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден, с който на дружеството са начислени задължения за ТБО за 2019 г. в размер на 165 291,29 лв. и лихви върху ТБО – 34 910,24 лв., за 2020 г. в размер на 219 278,21 лв. и лихви в размер на 24 324,52 лв. или общо в размер на 443 804,05 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Геотрейдинг“ АД срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-109/19.10.2021 г. издаден от Е. К. К. на длъжност Началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор“ в същия отдел на Дирекция „Общински приходи“ – СО- ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден, с който са начислени задължения за ДНИ (за 2019 г. в размер на 49 209,59 лв. и лихва 10 400,64 лв., за 2020 г. в размер на 61 247,14 и лихви 6 780,30 лв.) **в останалата част.**

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на „Геотрейдинг“ АД разноски по делото (адвокатско възнаграждение и държавна такса) в размер на 3 211,68 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок, считано от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: